

A református hit- és erkölcsstanoktatás ismertetése

Sokatmondó tény az oktatás és a hitoktatás terén is, hogy a 16. századi Reformáció sorsfordulót hozott nemcsak a közvetlen egyházi életben, hanem az egész európai társadalom és közélet számára is. Sok más radikális változás mellett, a Reformáció elkötelezettsége a tudás és tudomány mellett eredményezte a közoktatásnak a lépésről lépésre történő bevezetését, szemben azzal a megelőző állapottal, amelyben a tanulás, és iskolázottság kiváltságnak számított. „*Ne hagyjátok a templomot, a templomot és az iskolát*” – verselte Reményik Sándor és ezzel a buzdításával a magyar nemzet megmaradásának két pillérére mutatott rá. Ez a két pillér mindig szorosan összetartozott az elmúlt fél évezred során. Szinte minden református templom mellett ott volt, és sok mellett ma is ott van az iskola, ahol a tudományra és a kegyességre teljes harmóniában tudták nevelni a felnövekvőket.

A világ persze sokat változott és felgyorsultan változik. A 19. században a hit és a tudás hol kevésbé, hol jobban erőltetve próbált elválni egymástól, de minden igyekezet ellenére újra és újra világossá vált, hogy a kettő sokkal inkább összetartozik, mint szemben állna egymással. A tudás ellentéte a tudatlanság, a hit ellentéte a hitetlenség. Azok a mélyen hívő emberek, akik ugyanakkor mindent tudni akarnak a világról, ami megismerhető, valamint azok a világhírű természettudósok, akik elérve tudásuk határára bizonyosságot tesznek mély hitükről, személyesen példázzák ezt.

Közhelyként mondhatjuk azt az igazságot, hogy minden ismeret csak gazdagítja az embert. Ez vonatkozik a hitismeretre, illetve a hit forrásának: a Szentírásnak, és a hit következményének: a keresztyén erkölcsiségnek az ismeretére is. „Kétes és öngólos luxus” az, ha bárki lemond valaminek a tudásáról és ismeretéről, amelyet pedig könnyedén elsajátíthatna. Ezért is örömteljes, hogy a magyar köz- és felsőoktatásban – úgy, ahogy az helyénvaló egy posztmodern társadalomban – előítéletektől mentesen szerezheti meg mindenki magának azt az ismeretet és nyújthatja gyermekének azt az ismeretet, amelyet hasznosnak tart. Ennek jegyében történik a református hit- és erkölcsstan oktatása, a református bibliaértelmezés és az abból fakadó protestáns etika tanítása iskolánkban.

Felkészült hitoktatóink, mint „az Ige egyházának szolgái” félévezredes gyakorlat tanulságainak birtokában fordulnak oda a gyermekekhez. A bibliaismeret, egyházismeret és etikai ismeretek alapvetése után pedig a lelkigondozó érzékenységével képesek a tanulóknak megfogalmazódó kérdésekre válaszolni, továbbá családi élethelyzetek jelenségeire a legnagyobb diszkrécióval reflektálni.

A fentiek alapján családi hagyományokra, felekezeti hovatartozásra, megkereszteltségre, vagy meg nem kereszteltségre tekintet nélkül várjuk mindazoknak a tanulóknak a részvételét, már óvodás kortól, akik az általános műveltségben és az egyetemes kultúrában való növekedés érdekében, vagy azon túlmenően a felnőtt élet sokszor kibogozhatatlan útvesztőiben való eligazodásra való felkészülésként kívánják az általános tananyag sok-sok ismeretét lelki, szellemi értékek befogadásával megkoronázni.

Dr. Bóna Zoltán